



ת"פ 11936/11/14 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, ליאור לסרי, ת.ז.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 11936-11-14 מדינת ישראל נ' ליאור אבטחה

בע"מ ואח'

בפני כב' השופט אסף הראל

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד א' תומר
ליאור לסרי, ת.ז.
ע"י ב"כ עו"ד ע' גראור

הנאשם

גזר דין

1. בכתב האישום הואשמו יחדיו ליאור אבטחה בע"מ (בפירוק) (להלן - **החברה**) וכן ליאור לסרי. החברה הואשמה במסגרת האישום הראשון ב-85 מקרים שבהם היא ניכתה שכר מעובדיה על מנת להעבירו לקופות גמל, אולם עשתה זאת באיחור של מספר חודשים. עוד הואשמה החברה בשני מקרים של העברה בחסר של מספר עשרות שקלים אשר נוכו משכר עובדיה לצורך העברתם לקופות גמל. כן הואשמה החברה במקרה אחד בו לא העבירה כלל 89 ש"ח שניכתה משכר עובד ואשר היתה אמורה להעביר לקופת גמל. בשל אלה הואשמה החברה בעבירות של אי העברת סכומים שנוכו, עבירה לפי סעיפים 25, 25א(א) ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן - **חוק הגנת השכר**). הנאשם ליאור לסרי הואשם בכך כי בהיותו מנהל רשום ומנהל פעיל בחברה, הפר את חובתו לפקח ולעשות כל שניתן למניעת העבירות בהן הואשמה החברה. בשל כך הואשם בעבירה לפי סעיף 26(ב) לחוק הגנת השכר. החברה הורשעה ביום 16.2.15 אז גם נגזר דינה, וזאת במסגרת הסדר טיעון עם המאשימה.

2. במסגרת הסדר טיעון הודה היום הנאשם ליאור לסרי בעבירה המיוחסת לו והורשע בה.

3. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים באתי לכדי מסקנה כי העבירות שבהן הואשם הנאשם אינן אירוע אחד. הנאשם הסביר כי מחדל אי הפיקוח היה מחדל חודשי, שכן העברת הכספים ע"י החברה לקופות הגמל היתה אמורה להתבצע בתדירות חודשית. משכך, בכל הנוגע לנאשם ליאור לסרי, אקבע כי אין לראות בכל אחד מהמקרים בהם לא העבירה החברה במועד את הכספים לקופות גמל כאירוע נפרד. תחת זאת, יש לראות בכל אחד מהחודשים שבהם לא העבירה החברה את הכספים במועד לקופות הגמל כאירוע בפני עצמו. עיון בנספח א' ו-1 לכתב האישום מעלה כי מדובר ב-6 מקרים בשנת 2009; בשני מקרים ב-2010 וב-4 מקרים בשנת 2011.

4. מחדלה של החברה להעביר את הכספים שניכתה משכר עובדיה במועד לקופות גמל, היה פסול משני עמוד 1



טעמים. טעם אחד הינו שהחברה החזיקה בידיה כספים שכלל לא שייכים לה. זאת מאחר והחברה היתה אמורה לשמש בעניין זה אך צינור להעברת כספי העובדים לקופות הגמל בהן היו עמיתים. טעם אחר, הינו שבמחדלה זה של החברה העמידה בסיכון את הכיסוי הביטוחי אשר הוענק ע"י קופות הגמל לעובדיה. מחדלו של הנאשם לסרי לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות אלו של החברה, כרוך איפוא בחומרה מטעמים אלו.

5. במסגרת הסדר הטיעון ביקשו הצדדים כי יושת על הנאשם ליאור לסרי, בין היתר, קנס כספי של 50,000 ש"ח. הגעתי למסקנה כי עונש מוסכם זה מצוי בתוך מתחם הענישה הראוי. בעניין זה יש ליתן את הדעת כי עפ"י פסיקת בתי הדין לעבודה, מתחם הענישה הראוי לעבירה של אי העברה במועד ע"י מעסיק של כספים שניכה משכר עובדיו לקופות גמל, בהתייחס לשתי יחידות עבירה, הועמד על מתחם קנס כספי שבין 25,000 ש"ח ל-75,000 ש"ח (ת"פ (אזורי ב"ש) 31434-05-11 **מדינת ישראל נ' מפעלי נייר ירושלים ונאמן (2000) בע"מ** (21.8.13)). באשר לעבירה לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר, אמור המתחם לעמוד על מחצית. בענייננו יש ליתן את הדעת כי מדובר ב-12 מקרים מובחנים, ומשכך העונש המוסכם על הצדדים מצוי בתוך מתחם הענישה הראוי. עוד הגעתי למסקנה כי בשים לב לכך שהנאשם נטל על עצמו את האחריות וחסך את ניהול ההליך, הרי מדובר בעונש מידתי.

6. לכך יש להוסיף טעם נוסף שבגיני יש לקבל את הסדר הטיעון והוא כי ככלל ראוי לאמץ הסדרי טיעון, בהנחה שנציגי המאשימה שוקלים את האינטרס הציבורי לעומת הנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. אינני מוצא סיבה, בנסיבות דנן, לחרוג מכלל זה.

7. אשר על כן, אני משית על הנאשם ליאור לסרי קנס בסך 50,000 ש"ח. קנס זה ישולם על ידו ב-12 תשלומים שווים חודשיים ורצופים, הראשון בהם ביום 15.5.16.

8. כמו כן, בהתאם להסדר הטיעון, יחתום הנאשם ליאור לסרי על התחייבות להימנע מעבירה, בהתאם לסעיף 72 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. בהתחייבות זו, יתחייב להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר, וזאת למשך 3 שנים מהיום. גובה ההתחייבות יהיה בסך 226,000 ש"ח. הנאשם יחתום על התחייבות זו במזכירות ביה"ד לעבודה לא יאוחר מיום 15.5.16 שאם לא כן ניתן יהיה לעצרו ולהביאו בפני שופט לשם מתן ההתחייבות.

9. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר דין זה, זכות לערער על פסק הדין בפני ביה"ד הארצי לעבודה בירושלים.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לצדדים.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ו, 14 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.